

Kőrössi P. József

benyitok

*tudom, itt a kezem alatt
minden véglegesen kész van*

*véglegesen kész a száj, rajta szorosan a kendő,
a kendő fölött a likas orr (még szipog),
s a szem fölötte (az is beverve),
a szemöldök és a homlok*

*tudom, itt most a kezem alatt
véglegesen kész a haj s a csonk alatta,
a koponyacsont, a tarkó*

lövés fogadására kész minden porcikád

*minden, minden
végleges és kész,
ami élt belőled és még éldegél*

a denevérlány hangja

*mindent bejárva és átkutatva,
bejárnak, átszönek a hang alagútjai*

*üres maradsz ártatlan és értelmetlen,
itt vagyok, mondod,
üresen ártatlanul és értelmetlenül
(egyszer, mikor is, te isten)*

*átrepül benned a hang,
amit a hangszerben hagytál,
átrepül benned a denevérlány hangja*

Utána

*Megfürödtél utána,
csak a víz maradt rajtad végleges.*

*Lemoshattál, lesikáltál
csaknem mindent rólam is,
adtam, ami fáj,
kinek mi jár.*

*Könnyű nekem, méregetsz még,
leírom, lélekféle,
valami olyasmi,
nekem mesterem.*

*Látszik, vénülök:
lelkem azé a testé,
aki benned éli túl a magamét.*

Kinek mi jár.